

frem med bedre Forslag. Jeg skal ganske vist indrømme, at ligeoverfor de store og vigtige Spørgsmaal, der foreligger i denne Hærsplan, er det Smaating, der nu er til Afstemning; men det er dog i sig selv ikke nogen uvigtig Sag, hvad vel heller ikke nogen dansk Mand vil finde, det, at gjøre Lovene saa forstaaelige og Lovsproget saa dansk, som man kan gjøre det, og Udtrykkene deri saa tydelige, som muligt. Vi have ikke søgt at forandre saadanne Benævnelser i Hærsloven, der saa at sige ere europæiske, og hvorfor vi ikke have havt indenlandske, hjemlige Udtryk, men det er Tilfældet baade med „Fodfolk“ og „Rytter“, og disse Udtryk troer jeg heller ikke ere saa ganske fremmede for selve Hæren. Jeg holder f. Ex. en Bog her i min Haand, skreven af en meget agtet Militair, nemlig Capitain D. Baupell, i hvilken der næsten hver anden Gang bruges „Fodfolk“, „Rytter“, „Ryttere“ osv., og det saaledes, at man mærker, at han ikke lægger an derpaa, men at det falder ham ganske naturligt. Med Hensyn til andre Udtryk, er det ganske vist, hvad den ærede Ordfører har sagt, at vi have maattet omskrive nogle istedetfor at fordanst dem. Ordet „Capitulation“ have vi undgaaet; vi have tænkt paa forskjellige Udtryk, f. Ex. Hyre, men man kunde ikke ret blive enig derom, og saa enedes vi om at komme bort derfra og overlade dette og andre Ord til Aflysning i en senere Tid. Jeg vilde tværtimod den ærede sidste Taler finde det rigtigt, at det ærede Thing idag vedtager disse Rettelser, forsaavidt man finder, at vi nogenlunde have truffet det Rette, og at vi saa, naar Loven skal til Forhandling paant, om 5. Mar, tage under Overveielse, om man ikke kan komme frem med noget Mere og Bedre.

Varfod: Den næstsidste ærede Taler gav et glimrende Beviis paa, at han ikke havde faaet Stunder til at læse alle Forslagene igjennem, og det turde derfor ogsaa være muligt, at han ikke havde faaet Stunder til at tænke over dem; ikke engang over dem, han havde læst igjennem, saaledes at han ved nærmere Eftertanke vil finde, at flere af de Rettelser, han raadede Thinget fra at gaa ind paa, dog virkelig fortjene at vedtages. Mig fore-

kommer det, at Udvalget med stor Sindighed — naar jeg skulde stille mig paa mit eget Standpunkt, maatte jeg ganske vist sige med altsfor stor Sindighed — har foreslaaet i det Væsentlige meget gode Rettelser. Den ærede næstsidste Taler meente saaledes — for at tage et Exempel — at der ikke var Grund til at ombytte Ordet „Cavalleri“ med „Rytter“, for det Første fordi Alle kjendte Ordet „Cavalleri“ og dets Betydning, og for det Andet fordi det ikke er af tydsk, men af romansk Stamme; det tilkjendegiver sig derfor strax som fremmed, hvorfor det ikke var saa farligt at optage det i Sproget som de Ord, der ere af tydsk Stamme. Jeg vil halvveis være enig med det ærede Medlem, det vil sige, jeg vil være enig med ham i den sidste Deel af hans Udtalelse, men naar han siger, at Alle vide, hvad „Cavalleri“ betyder, og at der derfor ingen Fare er ved at beholde det, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at det i den Grad er et fremmed Ord, at de Unge først skulle lære dets Betydning, dets Udtale og dets Sprogbrug, inden de faae nogen Mening om, hvad det er, eller hvorledes de skulle bruge det, hvilket ikke er Tilfælde med Ordet „Rytter“, som Enhver, der har seet en Mand paa en Hest, med det samme har faaet Begreb om. Naar det ærede Medlem dernæst fremhævede, at der istedetfor fremmede Ord var brugt saadanne danske Udtryk, som ikke vare heelt hjemmefødte, og at det derfor hverken var Heelt eller Halvt, samt naar han derfor ogsaa raadede fra at vedtage dem, og som et Exempel derpaa nævnte Ordet „Fodfolk“, skal jeg for mit Bedkommende erklære, at jeg, som jeg allerede tidligere sagde, troer, at Udvalgets Fleertal ikke alene er gaaet meget findigt, men altsfor findigt tilværts, thi ligesafuldt som det foreslaaer at bruge Ordet „Fodfolk“, kunde det istedetfor „Infanteriregiment“ have brugt „Fodregiment“ og istedetfor „Infanterist“ „Fodfar“. Selv om imidlertid disse af mig nævnte Ord ikke skulde være tilstrækkeligt heldige, og om Udvalget har gjort Ret i ikke at vedtage dem, skal man dog ikke foragte den Begyndelse, Udvalget har gjort, thi det, at det har foreslaaet og at, som jeg haaber, Thinget vedtager at ombytte „Infanteri“ med „Fodfolk“, er en stadig Mindelse baade for os og for følgende